

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:
Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:
Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 170.

V Ljubljani, v petek 29. julija 1898.

Letnik XXVI.

Tržaška jezikovna naredba.

Kakor strela z jasnega neba presenetila je vse javne kroge tržaške vest, da je došlo z Dunaja tržaškemu poštnemu ravnateljstvu povelje, da mora nastavljeni na tržaški pošti ondi, kjer ima poštna uprava neposredno opravilo s strankami, le take uradnike, ki so zmožni tudi slovenskega, odnosno hrvatskega jezika.

Ta ministerski ukaz je dregnil v sršenovo gnezdo.

Da je možno ta utis umeti, treba seveda poznati razmere v vseh tržaških uradih. V Trstu so najkonservativnejše razmere v celi Avstriji in napredna je jedino le iredenta!

Da je moči prav razumeti »konservativizem« tržaških oblastev v jezikovnem pogledu, je samo treba znati, da je uradništvo poštnega ravnateljstva v Trstu tako zaljubljeno v italijanščino in nemščino, da se večinoma ne zmeni za pravice slovenskega domačina na tržaškem ozemlju. Z jedno besedo: Slovenec na tržaških tleh je velika ničla.

Pripomniti pa moramo, da se tržaški Slovenec za svoje pravice ni mnogo brigal do poslednjih let in je malomarno prenašal, da so ga prezirali.

A ko sedaj slovenskega naroda zastopniki in voditelji vedno odločneje zahtevajo ravnopravnost tudi za slovenski jezik, dvigajo laški gospodje svoje glave ter se začudenjem poprašujejo: Kaj, Slovenci naj bi nam ukazovali?

In vendar mora priti do tega, da bodo zmožni slovenskega jezika oni uradniki, ki imajo opraviti s slovenskimi strankami. Sicer pa so ti gospodje v večini slovenskega rodu in posluževali bi se slovenskega jezika, ko bi se ne bali višjih gospodov in ne ozirali na svoje laške in nemške

tovariše. Treba je le nove metle, ki bi očistila poštne in druge urade starega duha in kopita.

Prav zabavno in poučno pa je, kar piše »Piccolo« povodom označene »jezikovne naredbe« za Trst. On pravi: Vsak hip nas preseneti nov udarec na našo (hebrejsko?) narodnost, nova nezakonitost proti Italijanom, nov dokaz o krutosti surovih Slovencev. Nemški listi, ki prinašajo to novico o ministerski naredbi, nam zdaj očitajo, da se naši poslanci niso bolj potrudili na merodajnem mestu, da bi zaprli sapo slovanski samopašnosti, ki razteza svoje poželjive roke po vsej Avstriji. A mi tem listom naravnost odgovarjamo: Kaj pa bi bilo pomagalo? Ali niso Vaši poslanci razbijali klopij v poslanski zbornici in metali ob tla črnihnikov? Ali niso nemški poslanci izpremenili zbornice v pravcato menezarijo? Ali niso strmoglavili dveh ministerstev? Ali ne pripravljajo padca tretjemu? Kaj pa so s tem dosegli? Da sta jezikovni naredbi še v veljavi in da ostaneta v knjigi avstrijske zgodovine. Nemški poslanci so tudi dosegli, da je državni zbor zaključen in da so odprte temnice za one, ki brez poslaniške nedotakljivosti lahko zabredejo za mrežo, ako bi »preodkriti« dajali duška svojim čustvom.

Tako »Piccolo«. Kar pa se tiče »slovanske samopašnosti«, naj člankar prime sebe in svoje tovariše za krive nosove. Večje samopašnosti niti Turek ne pozna, kakor jo kaže laška iredenta. »Piccolo« tudi meni, da za peščico tržaških Slovencev pač ni treba plačevati posebnih poštних uradnikov, zmožnih slovenskega jezika, češ, da imajo okoličanski Slovenci dovolj svojih pošt.

»Piccolini« malo počasi! V Trstu je do 40.000 Slovencev, in teh menda ne spraviš v svojo pest, če tudi je grabežljiva. In ta množica, ki tvori tretjino tržaškega prebivalstva, ima vendar toliko pravic na svojih in avstrijskih tleh, kakor prise-

ljenci iz medene Italije. In če znajo tržaški Slovenci tudi laški, nemški ali celo francoski in angleški jezik, zato naj se »Piccolaccio« nikar ne repenči, kajti zaveden Slovenec varuje v prvi vrsti pravice svojega jezika.

In kar se tiče poštних uradov po okolici, pa moramo pripomniti, da tudi tukaj ni vse v redu. V Rojanu n. pr. na pošti kaj neradi slišijo slovenski. Tudi drugod se preveč nemškutari in le po strani gledajo slovenske stranke.

Od tržaških Slovencev pa pričakujemo, da bodo dosledno govorili na poštah svoj jezik. Naj se gospóda uverijo, da tržaških Slovencev ni ena peščica, marveč več tisočev in da imajo mnogo opraviti na pošti v mestu.

Ako pa Slovenci govorimo le nemški in italijanski s poštними in drugimi uradniki, tedaj si bodo le-ti gotovo domišljali, da Slovencev ni v Trstu ali pa da raje govorijo nemški in italijanski.

Pokazati je treba, da smo tukaj, kakor to delajo drugi. Torej pozor! Vigilantibus iura!

Dostavek: Ko smo ta članek že dali v tisek, smo zvedeli, da je poročilo o naredbi gledé slovenskega jezika na tržaški pošti časnikarska raca. Tržaški iredentovci so zagnali divji krik o »jezikovni naredbi za Trst«, ker je poštno ravnateljstvo za neposredno občevanje s strankami določilo nekega uradnika, ki je zmožen tudi slovenskega jezika. In zato toliko vika v Izraelu. Ali naj morda Slovenci z uradniki občujejo v kitajskem jeziku? Da, mnogo je še smešnih ljudij v Avstriji.

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. julija.

Štajerski namestnik marki Bacquehem namerava ostaviti svoje dosedanje mesto,

LISTEK.

Alaska.

Letošnjo pomlad, največ početkom meseca junija, se je vršil oni veliki, ogromni naval lovcev za srečo v novo deželo zlata, v Alasko, o kateri pripravah so razni listi poročali že vse minolo leto.

Dasi od Slovencev najbrže ni nikogar mej temi lovci za zlato srečo v Alaski, vendar utegne zanimati naše čitatelje, da kaj natanjnejega zvedo o tej čudoviti deželi.

Alaska je nekak poluotok v severozapadnem delu severoameriškega suhega ozemlja. Pokrajina meri 1.435.380 štirjaških kilometrov, od katerih odpade na bližnje otočiče okoli 72.232 štirjaških kilometrov.

Prvotno ruska last, »ruska Amerika« imenovana, prešla je Alaska leta 1867 v posest Združenih držav severne Amerike za nezatno ceno 7.200.000 dolarjev.

Zakaj je Rusija odstopila in pod tako ugodnimi pogoji Amerikancem to čudovito deželo, je še danes marsikateremu uganjka. Sedaj se Rusija

najbrže kesa, ker se je pokazalo, da podzemeljski zakladi Alaske tisočkrat presegajo svoto, za katero so ta velikanski naravni zaklad dobili v pest zviti Amerikanci. Morda je bilo tedanjemu državnemu tajniku »Zveznih držav«, Williamu Lewardu znano, koliko velja Alaska v svojih globočinah, zato se je močno prizadeval, da naredi »lepo kupčijo«.

No, danes je Alaska v ameriških rokah in nam preostaje samo popisati, kako in katera bogastva hrani ta interesantni otok v svojem osrčju.

Po svoji vnanjosti in po svojem podnebnju Alaska res ni prikupljiva, saj vlada ondi skoro »večna zima« in celih devet mesecev je dežela nepristopna za vnanji svet, kateremu je takorekoč zatvorjena z — ledinimi zidovi. Prebivalcev, ki stalno bivajo na razsežni površini otoka, je vsega skupaj 36.000 glav, mej temi kakih 6000 belcev, 3000 mešancev, 2000 Aljotov, neko polumongolsko pleme, 18.000 Eskimov in 7000 Indijancev. Na otoku Baranov je Litka glavno pristanišče, na otoku Katjak pa Sv. Pavel. V notranjem dežele sta Yukon in Mihaelovski poglavitni tržišči Alaske.

Toda vse to izginja v nič pred bajnim bogastvom zlata, katerega hranijo zemlje aljaške, pa ne samo zlata, marveč tudi drugih kovin in isto-

tako premoga in petroleja je ondi toliko, da bi se preskrbel ž njim ves svet za dolga leta. 35 milj zapadno od mesteca Juncau (čitaj Žinó) in prav blizu morja je neka skala, iz katere teče najčistejši petrolej, kakor močan vrec in se zgublja v morje. Ne daleč odtod pa je celo malo jezero čistega petroleja, katerega je mogoče zaje-mati kar z vedrom.

Zlato pa je seveda prvo, kar daje Alaski nepreračunljivo vrednost. Že pred več ko desetimi leti so našli ljudje v Alaski zlato, vendar se je našel največji zaklad šele l. 1893 in sicer v pokrajini ob reki Yukon. Ta reka je tako velika, da je mogoče v toplem času ploviti s parobrodom do Klondyke, kjer se razkrope lovci »zlate sreče« na vse strani bogate dežele.

Toda ta sreča, kakor sreča sploh se ne dá ujeti tako z lahka in marsikdo je že pustil svoje življenje na lovu za njo.

Kakor omenjeno, je Alaska zelo mrzla in divja dežela. Živeža ni ondi skoro nobenega in od tega, kolikor more človek vzeti seboj, se ne dá živeti tako dolgo, da bi bilo mogoče napolniti vse žepe s čistim zlatom.

Zlata je zlasti v Klondyke toliko, da ga najdejo ljudje povsodi, kjer odlušči površino. Ne

tako se poroča dunajskim listom iz Gradca. Vest o odstopu tega moža uradno sicer še ni potrjena, toda nepričakovana in neverjetna pa nikakor ni. Razmere, ki so letošnje leto vladale v štajerskem glavnem mestu, so dokaz, da mož ni bil do cela kos svoji, zadnje dni res težavni nalogi in da Štajerska potrebuje skoro tako kakor Primorje, odločnega, delavnega moža. Ako je morda marki Bacquehem menil, da si bo v Gradcu odpočil od velikega napora v Windisch-Graetzovem kabinetu, kjer se je moral ukvarjati z notranjimi zadevami, se je zelo zmotil in sedaj že lahko prepričal, kolike delavnosti in eneržije je potreba na mestu graškega namestništva.

Nagodbeno vprašanje. Z zaključenjem štirinajstega državnozbornskega zasedanja je mej drugim potekla tudi poslovna doba avstrijske kvotne deputacije, ki je prevzela nalog pogajati se z ogersko kvotno deputacijo glede določitve obestranske kvote. Vsa dosedanja pogajanja so bila, kakor znano, popolno brezuspešna in je torej sedaj rešitev tega vprašanja še ravno tako daleč, kakor je bila v začetku. Ker pa se do konca tekočega leta nekaj mora ukreniti v tem oziru, bo izvršila to nalogo Thunova vlada sama in sicer, kakor se splošno naglašja, na podlagi statusa quo. »Neues Pester Journal« piše o tem nastopno: Grof Thun bo vsekako prisiljen, obrniti se do ogerske vlade s prošnjo, da se za jedno leto podaljša nagodbeni provizorij. Pot ta bo precej težavna, poleg tega pa je še prav malo nade na neposreden uspeh. Ogerska vlada je izjavila, da ne namerava podaljšati sedanjega provizorija. — Dane besede ne sme prelomiti in je tudi ne mara. Baron Banffy sme obnoviti nagodbo le ustavnim potom. Ako se pa tem potom nič ne doseže, izvede baron Banffy načrt, za kateri ima najobsežnejše pooblastilo.

Razmerje mej Avstrijo in Ogersko. Kakor se je napovedalo, vršil se je včeraj v Budimpešti ministerski svet, katerega so se udeležili razun Fejervaryja vsi člani Banffyjevega kabineta. Na dnevnem redu je bil splošen političen položaj in pa nagodbeno vprašanje. O izidu tega posvetovanja se dunajskim listom nastopno poroča: Ministerski svet je konstatoval, da ogerski vladi sedaj še ni potrebno delati konečnih sklepov nasproti razmeram v Avstriji. Ogerska vlada vstraja še neomajno na svojem prvotnem stališču, da se namreč sme sklepati nagodba le s konstitucionalno Avstrijo v smislu člena 12 zakona iz l. 1867. Od grofa Thuna je sedaj odvisno, kako bo rešil danes obljubo ogerski vladi, da hoče namreč najkasneje do septembra meseca poskrbeti za razpravo o nagodbenih predlogah. Ako se to ne zgodi, navstane sicer res ministerska kriza, toda ne na Ogerskem, marveč v Avstriji. Vest, da bi bila ogerska vlada že privolila v nagodbeni provizorij na nedoločeno dobo, ni resnična, marveč je to le želja avstrijske vlade. O tem se bo govorilo še le v jeseni, ko se bo pokazalo, da avstrijski parlament ni sposoben za delo in da kralj želi podaljšanje nagodbenega provizorija. — Tako trobijo v svet mažarski krogi, hoteč odvrniti od

kateri so si v malo dneh nabrali toliko zlata, da so se vračali v domovino (največ jih gre iz Amerike) pravi bogataši. Toda le malokdo prenese grozne telesne napore, ki čakajo človeka v teh pustinjah, in poročevalci pripovedujejo, da je prišlo do zdaj iz Alaske v San Francisko največ tacega zlata, ki je bilo pobrano ljudem, ki so od glada in truda pomrli ali pa zmrznili po poti. Najnevarniši je tako imenovani vedno zameteni Cilcootprelaz, čez katerega mora vsakdo, kdor hoče v najbogatejši kraj dežele.

No, človek naposled premaga vse ovire in kakor govoré nadaljna poročila iz Alaske, je sedaj ustanovljenih ondi že celo več podjetij, okoli 600 stop, ki tarejo zlatonosni kamen iz žil, ki so povprečno debele po trideset črevljev — in že lepo razvijajoče se mesto z imenom Dawson-City, po inženirju Dawsonu, ki je prišel iz Amerike preiskat zaklade ob Klondyki. Amerikanci so ustanovili veliko družbo »Alaska Development Company«, ki bode s pravo ameriškano požrešnostjo praznila zemlje alaske. Seveda je tudi posameznim ljudem še vedno mogoče, pridobiti si zlatih zemljâ, katere oddaje ameriška vlada proti gotovi odškodnini. Te zemlje so razdeljene po od-

sebe vsako slutnjo, akoravno dobro vedó, da v Avstriji nihče toliko ne hrepeni po provizoriju, kakor Mažari sami. Ministerski predsednik grof Thun ne odpotuje danes v Budimpešto, ker so se odložila napovedana posvetovanja.

Germanizacija mej pruskimi Poljaki.

Poročali smo zadnjič, da se je mej pruskimi Poljaki pričela velika gonja proti raznim poljskim društvom, ki so jedina opora poljski narodnosti na najbolj nevarnem delu slovanske zemlje. Vodstvo veteranskega ali domobranskega društva, ki seveda goji v prvi vrsti germanizacijske namene, je pozvalo vse svoje člane, naj ali odstopijo od veteranskega društva, ali pa se odpovedo poljskim narodnim društvom. S tem hočejo seveda odvrniti germanski kolovodje še dobre in značajne može od dosedanje odločnosti za poljsko narodno stvar. Pruski germanizatorji so že davno poznati kot ljudje, ki se vedó vsak čas poslužiti pravega sredstva v prosep velikonemške ideje in tako bi bilo sedaj soditi, da so si v dosego svojega namena izumili najboljše sredstvo. Toda temu ni tako. Gotovi krogi v Berlinu niso zadovoljni s tem postopanjem in pravijo, da ima to sredstvo le vrednost s stališča vojaškega čuta, v taktičnem oziru pa je brez veljave, ker se vse germanizacijsko delo vrši vse prepočasi in bi se drugim načinom dosegli gotovo mnogo boljši uspehi. Svetuje se voditeljem omenjenega društva, naj se raje zabičava društvenim članom, naj se glede vsacega vprašanja pri poljskih društvih posvetujejo poprej z vodstvom veteranskega društva in se ravnajo po danih navodilih. Ob enem naj se pa omenjena poljska društva skuša iztrgati iz rok poljske duhovščine, ki je glavni steber gibanja mej Poljaki. — Tu ravno tiči zajec in voditelji poljskega naroda so germanizatorjem trn v peti. Toda prepozno!

Razmerje mej Vatikanom in Francijo

se baje za vlade radikalca Brissona ni spremenilo in so torej neosnovana poročila, da se je to razmerje po odstopu Melinejevega kabineta znatno poostrilo. Neko poročilo iz Rima sicer trdi, da so v vatikanskih krogih obžalovali odstop bivšega ministerstva, vendar pa se nadjajo, da ostane tudi pod novo vlado vse pri starem. Francoski poslanik pri Vatikanu, Poubelle, je neki zagotavljal povodom Brissonovega nastopa, da hoče nova vlada gojiti z Rimom najboljše razmere. Kakošne so te najboljše razmere mej sv. Stolico in Francijo, je itak znano vsemu katoliškemu svetu, da pa mnogo slabše ne morejo biti, kakor so bile za časa zadnjih ministerstev, je pa tudi gotovo.

V krečanski narodni skupščini vladajo včasih še bolj krasne razmere, kakor recimo v dunajskem parlamentu. V tem nas potrjuje poročilo o otvoritvi sedanjega zasedanja te skupščine. Navzočih je bilo pri otvoritvi nad 400 poslancev, mej temi 114 delegatov s problastili, vseskozi prava mešanica. Komaj se je pa prešlo na dnevni red, navstal je razpor mej dvema poslancema iz Sfakije. Pridružili so se jima seveda kmalu obestranski prijatelji, prepir je postajal čim dalje večji in slednjič so jele delovati močne pesti.

delkih, imenovanih »Claims«, na katerih sme posameznik kopati zlato. Toda s temi »Claims« se gode že danes velikanske sleparije, ki se ne dajo opisati. Marsikdo si pridobi tak košček »zlate zemlje«, samo da ima povod slepariti in krasti drugim, kar so si pridobili z velikim trudom. Saj je življenje nepopisno drago, ker jedno jajce v Klondyke stane že dva goldinarja. Delavci so tako dragi, da kdor ne dela sam, si težko kaj pridobi. Pri vsem pa je še večer strah pred morilci, ker umor je ondi na dnevnem redu. Oblasti ne morejo preprečiti toliko hudodelstev. In vendar je šlo na tisoče to spomlad v Alasko po zlato, a koliko jih odide — bogatih — gotovi smrti, to pa se ne ve. V tem kratkem času treh mesecev — septembra meseca se že prične najhujša zima — si hoče vsakdo »nabasati žepe« in oditi domov, kjer bi rad živel nadalje kot bogataš. Mnogim se utegne to posrečiti, posebno onim, ki so zastavili delo z ogromnimi sredstvi.

V tem poletju se najbrže gode v Alaski nezasišane reči, vendar še ni pravih poročil od vseh stotisočev lovcev za zlato srečo. Zdaj so vsi na delu in lovu za Mamonom.

Treznejši zastopniki naroda priskočili so pretepačem na pomoč ter najhujše pometali iz zbornice. Toda tudi zunaj se je prepir nadaljeval, puške so bile kmalu nabasane in meči so se bliskali po zraku. Zabodli so le jednega poslanca, ker je bila kmalu na mestu oborožena vojna straža, ki je razgrajajem zapretila, da bo takoj streljala nanje, ako takoj ne odlože orožja. Tako daleč pri nas sicer še ni prišlo, toda največ le vsled tega, ker naši zastopniki niso oboroženi.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. julija.

(Osebna dohodarina.) V kratkem bode finančni minister imenoval prizivne komisije za osebno dohodarino. Do jeseni bodo te komisije že sestavljene. Fin. ministerstvo je tudi izdalo odlok na dež. fin. ravnateljstva, da morajo cenilne komisije pred cenitvijo svoje pomisleke proti napovedim naznaniti preje davkoplačevalcem. Kaj pomaga sedaj takov ukaz, ko so cenitve že večinoma končane!

(Osebnosti.) G. poslanec V. Pfeifer se je za več tednov odpeljal v Bohinj, da se bolj utrdi v svežem planinskem zraku. — V Kopru je predzadnjo noč umrl po tridnevni bolezni g. Josip Kristan, profesor na tamošnjem učiteljsku. — Dne 20. julija je bil v Gradcu promoviran doktorjem zdravilstva g. Fran Filipič iz Veržeja pri Ljutomeru. — »N. Fr. Pr.« poroča, da štajerski ces. namestnik marki Bacquehem v začetku jeseni zapusti svoje mesto. — »Magyarország« trdi, da odstopita grof Goluchowski in pl. Kallay in da utegne v Bosno priti hrvatski ban grof Khuen-Héderváry, ki baje pozna bosanske razmere in bosanski (!) jezik.

(Shod slovenskega učiteljstva.) Ob X. skupščini »Zaveze slovenskih učiteljskih društev« dne 1. in 2. avgusta se bode zbralo v Ljubljani slovensko učiteljstvo s Kranjskega, Štajerskega, Koroškega in Primorskega, a pridružili se mu bodo tudi tovariši Čehi in Hrvati, da bode ta shod nekak sestanek slovanskega avstrijskega učiteljstva. Na poziv gospoda župana Hribarja bo ljubljansko meščanstvo okrasilo hiše z zastavami. Ljubljanski krajevni odbor pa bo slovesno vsprejel došle goste v nedeljo popoldne ob 1/6. uri na južnem kolodvoru, ki ga je dal blagohotno na razpolaganje blagorodni gosp. nadinspektor Gutmann. Zvečer priredi ljubljanski krajevni odbor učiteljstvu častni večer na vrtu »Narodnega doma«. (Pri neugodnem vremenu v Sokol. dvorani.) Pri častnem večeru bo sodelovala slav. vojaška godba, nar. dame ljublj. pa bodo pogostile goste z vinom in pivom. Za jubilejski koncert kaže ljubljansko občinstvo največje zanimanje. Opozarjamo sl. občinstvo, da sprejema oglasila za slavnostni banket, ki bode v torek ob 1. uri popoldne v Sokolovi telovadnici, g. Šešarek, Šelensburgove ulice, do jutri zvečer. Ljubljanski krajevni odbor je razposlal nad 2000 vabil. Ob tolikem številu je lahko mogoče, da se je ta ali oni slučajno prezrl. Vsak naj blagohotno to odpusti, in naj se blagovoli udeležiti teh učiteljskih slavnosti. Nadejamo se, da bo storilo v teh svečanostnih dneh slovensko učiteljstvo in sl. občinstvo svojo dolžnost v popolni meri.

(Iz Novega Mesta) V sredo dopoldne, 27. t. m. smo tu pokopali g. Karola Kuncica, posestnika in klobučarja. Bil je podpredsednik kat. političnega društva za Dolenjsko, navdušen mož za našo stvar. Naj v miru počiva. — V sredo popoldne smo pa položili k počitku gospo Matildo Heller pl. Hellheim roj. Germ, soprogo c. in kr. feldmaršallajtenanta. Umrla je v ponedeljek popoldne na »Bajnofu«, graščini pod Trško goro. Prišla je bila za poletni čas v domači kraj. Pa je dobila pljučnico. Zdravniki je niso mogli rešiti. Pokopali smo jo v Novem Mestu. Sprevod je vodil v spremstvu mnogih duhovnikov mil. gosp. prošt dr. Seb. Elbert. Pogreb je bil veličasten. — Poročati moram še o drugi, toda siloviti smrti. V nedeljo popoldne sta pila dva fanta v gostilni na Gorjancih, oba doma pod Gorjanci. Jeden je prišel ravno s Hrvaškega od dela. Pri plačevanju je pokazal, da ima nekaj denarja. Sopivec njegov — nič prida človek, prišel je pred nedavnim časom iz zapore — ga je izvabil venkaj. V hosti ga je napadel. S kamenom mu je zadal veliko smrtno rano na sencih in čelu, potem mu še s

koso prerezal vrat, vrgel ga v jarek in pokrili z vejami. Studenček je tamkaj tekel. Pritekel je v nizino s krvjo namešan. Pastir, pravijo, ki je prišel k studencu pit, je to zapazil in zasledoval vzrok. Pa je tako prišel do mrliča. Morilca so že prijeli. Je že vse pripoznal. Zmeraj mora biti kaj!

(Škrat v predalu) je v tiskarnah vsakdanji — nepovabljeni gost. Ta čuk se prikrade v predale mrtvih črk ter jih preklada iz predalca v predalce ali pa stavcu zmede roko, da poseže po x mesto po y. Prvi se jezi korektor, drugi stavec, tretji urednik, a četrti — velečislani bravci, ki morajo prenašati včasih presmele šale tiskarskega škrate. No, čitajte »Fliegende Blätter« in druge jednake liste! Ondi najdete v vsaki številki več vzgledov sleparij tega prismuknjenca. Tako nam je že Jožeta prekrstil v Kužeta, sv. Bernardina Sijonskega v Sijonskega, Ignacija v Lumpacija. Nedavno je ta nepridiprav nekega nemškega stavca tako zmedel, da je admiral Cervera bombardoval v pristanišču St. Jaga špansko, torej svoje brodovje. Sploh ima ta volkodlak že milijone grehov na svoji kosmati vesti. A mi ne poznamo pomoči, dasi bi jo radi drago plačali. Tako nam je v številki od ponedeljka zopet jedno zagodel. Pisali smo namreč, da je bil dne 19. julija v Gradu doktorjem prava promoviran gosp. Jakob Doljan, a škrat je stavcu šepetal na uho Doljak, in tako je bilo tudi tiskano. Naj nam g. doktor, sedaj sodni pristav v Črnomlju, odpusti to neljubo pomoto, na katero nas je opozoril prijatelj.

(Drugi evharistiški shod) se je včeraj krasno dovršil. Shoda se je vdeležilo nad 100 duhovnikov — častilcev. Tudi sosedna lavantinska škofija je bila zastopana po preč. gospodu kanoniku in stolnem dekanu Herku. — Zjutraj ob 8. uri je v polni Uršulinski cerkvi imel krasen govor č. g. častni kanonik in župnik šentjakobski Janez Rozman, kateremu je sledila škofova velika sv. maša. — Po cerkvenem opravilu je otvoril presvitli knez in škof razstavo cerkvenih paramentov bratovščine vednega češčenja s prelepim nagovorom. Razna razstavljena cerkvena obleka je v svoji mnogobrojnosti in fini solidni izdelavi priča zares občudovanja vrednega truda č. g. uršulink in drugih blagor. gospa in gospodičen, a ob jednom zunanje znamenje izredno velike razširjenosti bratovščine vednega češčenja med našim ljudstvom. Le vsled tako obilnega števila udov (okoli 77 tisoč — največ izmed vseh avstrijskih škofij) je bilo mogoče oskrbeti revnim cerkvam toliko dostojnih cerkvenih paramentov. — Ob 1/2 11 začela se je konferenca v dvorani knezoškofijske palače. Zborovanje je prišel p. n. g. predsednik Societatis Adoratorum generalni vikar Janez Flis. Pozdravil je navzoče, ki so se v tako obilnem številu zbrali na drugem slovenskem evhar. shodu, ter razložil namen zborovanja. Na to je govoril P. Liensberger S. J. o predmetu: Svetost duhovnika in ljudstva — po evharistiji, vodja dr. Lesar: Sv. R. T. poročilo edinosti med duhovniki in verniki, kapelan Jerše: Zakaj in kako naj se češčenje do presv. R. T. razširja med našim ljudstvom, špirituval Benkovič: Kako se je v vseh časih naš narod po Mariji vodil k Jezusu (zgodovinsko). — Po skupnem obedu v semenišču se je ob 3. uri popoldne nadaljevala konferenca in govorila sta še č. g. P. Hijacint O. S. Fr.: Sv. Paskal Bajlonski, od Leona XIII. postavljeni zavetnik čestilcev presv. R. T., uzor duhovniku v češčenju presv. R. T. in kapelan Pristov: Kako naj duhovnik mladino vodi k češčenju presv. R. T. — Vsi govori so bili temeljiti, ognjevit in so zaslužili splošno odobravanje, katero je sledilo vsakemu posameznemu. — Na koncu je zopet presvitli knez in škof v ognjevitom sklepnem govoru navduševal navzočo duhovščino, naj praktično izvede krasne misli, ki so se sprožile na shodu, oprijemši se modulirane njegovega krasnega gesla: Po Mariji — pridi k nam Tvoje kraljestvo evharistiško. Sklepajoč z željo, da bi kmalu bilo mogoče prirediti veličasten evharistiški shod iz vseh slovenskih škofij, povabil je Presvetli vse navzoče k slovesnemu sklepu v uršulinski cerkvi, kjer je bila adoratio, litanije in slovesni blagoslov. — Dal Bog obilo vspeha in blagoslova!

(Shod.) S Ponikve: Na shodu, ki ga je priredil v nedeljo, dne 24. julija na Ponikvi državni

poslanec J. Žičkar, je skušal zgago delati profesor na ljubljanskem učiteljsku: Hallada. — Zbralo se je veliko število ljudstva, katero je pazljivo poslušalo govornika; to je moralo silno jeziti neolikanega »učenjaka«, da je zaporedoma prihajal k poslušalcem ter s svojimi neslanimi opazkami izživljali ljudi. Domačini so pa surovežu kmalu pokazali, kako malo spoštovanja imajo pred njegovo »učenostjo«. Potem je zginil. Torej nemškutarji, socijalni demokratje in zdaj celo c. k. profesor: vse se je spravilo nad naše poslance ter jih moti, da ne bi smeli povedati resnice slovenskemu ljudstvu. Zanašamo se pa, da vsi ti sovražniki slovenskega naroda ne bodo premotili. Krščansko slovensko ljudstvo zaupa svojim poslancem.

(Šolske vesti.) Iz Mokronoga na Dolenjskem, 28. julija. Pri nas smo šolsko leto končali danes s slovesno sveto mašo in zahvalno pesmijo. Po sveti maši zbrali so se vsi otroci s svojimi učitelji in katehetom v šoli, kjer so dobili šolska nznana; odličnjaki so bili javno pohvaljeni. — Začetkom šolskega leta je bilo 307 šolo obiskujočih otrok, koncem šolskega leta pa 299; za višji razred je bilo usposobljenih 165, neusposobljenih 95, neizprašanih pa jih je ostalo 16. Na tej šoli so poučevali 1 nadučitelj, 1 veroučitelj, 1 učitelj in 2 učiteljici. S ponavljalno šolo bil je v zimskem tečaju v zvezi kmetijski-nadaljevalni tečaj po jedno tedensko uro. Zdravstveno stanje šolarjev bilo je letos še dosti ugodno. Umrli so samo 3 otroci; 1 deček od teh, devetletni Milan Šašelj, pa je dne 23. julija t. l. utonil v Mirni. Dva njegova tovariša sta sicer videla, kako se je ubožec topil, toda pomagati mu nista mogla; odrastlega človeka pa ni bilo zraven, da bi ga bil rešil. Truplo pone srečenega dečka so našli še le čez tri dni. Poleg tega žalostnega dogodka pa naj omenimo za našo šolo jednega prav veselega, in sicer praznovanje petdesetletnice cesarskega jubileja dne 21. junija t. l. Dopoludne ob 8. uri imeli smo v ta namen in na čast šolskega zavetnika sv. Alojzija pri družnici sv. Florijana nad Mokronogom slovesno sveto mašo, pri kateri je šolska mladina pela prav lepo pod nadučiteljevim vodstvom. Popoldne je šla šolska mladina pod nadzorstvom učiteljskega osebja s šolsko zastavo v Martinjo vas, kjer se je pod košato lipo na trati posestnika gosp. Ignacija Majcena vršila cesarska slavnost. V ta namen smo postavili zelen šotor, okrašen s podobo Njegovega Veličanstva. Gospod šolski vodja nagovoril je mladino ter srčno pozdravil vse došle šolske prijatelje. Na to so se vršile deklamacije; otroci so veselo prepevali patrijotične in domače pesmi; dečki IV. razreda vprizorili so igro »Cesarjeva podoba« v treh dejanjih tako izvrstno, da je nekateri prisotni gospodje niso mogli zadosti prehvaliti, sosebno pa je vsa ta slavnost ugajala gospodu graščaku Ludoviku baronu Bergu, ki je bil ves čas navzočen. — Po končani igri bili so otroci pogosčeni s kruhom in vinom, na kar so se še nekoliko časa po svoje zabavali. Ta patrijotična slavnost ostane otrokom in tudi drugim udeležencem gotovo v trajnem spominu. — Kakor več zrim že poprej, tako so zopet minulo nekateri p. n. dobrotniki »šolske kuhinje« s svojimi mesečnimi prispevki pripomogli, da je v najhujšem mrazu dobivalo opoldne veliko vnanjih otrok gorko jed. V ta blagi in koristni namen so darovali: Preblagorodni gospod Ludovik baron Berg 4 gld. 50 kr.; gospod J. Bervar 50 kr.; gosp. Jože Errath 2 gld.; bivši gospod kaplan mokronoški Jože Jerše 2 gld.; gospica Ludovika Košenini 60 kr.; gospa Zinka Knez 1 gld.; gospa Marija Modrinjak 1 gld.; gospa Marija Pirnat 6 gld.; gospod Janez Povše 1 gld. 50 kr.; gospod Rudolf Pletershek 60 kr.; gospa Marija Ravnikar 3 gld.; gospa Marija Rohrmann 1 gld. 50 kr.; gospa Marija Šbil 3 gld.; g. J. Swalla 50 kr.; g. Karol Šašelj 30 kr.; gospa Neža Tekavčič 40 kr.; gospod Anton Tratar 50 kr.; gospod Janez Ulepič 50 kr.; g. Janez Virant 3 gld.; g. Jože Veber 1 gld.; g. Edvard Vohinc 50 kr.; g. Henrik Wudia 1 gld. 50 kr. in g. Matevž Žnidaršič 40 kr. Slavna okrajna posojilnica v Mokronogu je darovala 20 gld. — Poleg tega dajale so posameznim otrokom hrano gospa Marija in Ter. Majcen, Ana Sirk, Amalija Pleskovič, Karolina Jeriček, Marija Zupančič, gospica Simončič in druge. Za pogostovanje otrok v dan cesarske

slavnosti darovala sta še gospa Marija Pirna 5 gld. ter Frančišek Zupančič od Sv. Križa 50 kr. Vsem tem dobrim in milim dobrotnikom in podpirateljem nežne šolske mladine bodi na tem mestu izrečena prisrčna zahvala. Bog povrni stotero! — Prihodnje šolsko leto se prične dne 16. septembra t. l.

(Živinozdravniška predavanja) je imel okrajni živinozdravnik g. Korošec v Stražišču, Trsteniku, Podbrezji in Trbojah v kranjskem glavarstvu. Pri teh predavanjih je bilo nad 400 poslušalcev.

(Ogenj.) Kakor smo že omenili, je v torek popoldne na Blatni Brezovici pri Vrhniku gorelo. Ogenj je uničil 8 hiš, 11 kozolcev z žitom in senom, 4 skednje in 2 hleva. Škoda je velika, zapalili so baje otroci. Na pomoč sta prihiteli gasilni društvi z Vrhniko in Verda.

(Toča) je pobila dne 20. t. m. popoldne po velikem delu semiske občine. Nevihta se je podila čez metliško in drašiško občino na Hrvatsko.

(Trgovska in obrtniška zbornica) je imela danes ob dveh popoldne sejo s tem dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje. 2. Naznanila predsedstva. 3. Vloga montanističnega društva v Ljubnem glede odposlanstva strokovnjakov k pariški svetovni razstavi. 4. Vloga glede carine na čaj. 5. Vpeljava zalepk take oblike, kakor v Nemčiji. 6. Preložitev letnih sejmov iz Rakitne v Preser. 7. Poročilo glede neke zaostale naklade. 8. Poročilo o obrtnih pravicah: a) branjevec, b) pekovi in slaščičarjevi, c) urarjevi, d) pečarjevi, e) nožarjevi in mehanikov. 9. Poročilo o napravi javne tehtnice: a) v Metliki, b) v Ljubljani. 10. Poročilo glede cenika za javno tehtnico v Lescah. 11. Poročilo o tedenskih sejmih v Novem Mestu in Kandiji. 12. Poročilo o vprašanju, ali je stalnim trgovcem s sadjem in sočivjem postavno dovoljeno na ulici prodajati.

(Slovenska zmaga.) V Poljčanah na Štajerskem so pri občinskih volitvah v III. in II. razredu zmagali Slovenci; v I. razredu se volitve niso vdeležili. Nemškutarji se jeze, ker se kmetje poslužujejo svojih pravic. Poljčane dobé slovenskega župana. Ko bi se slovenski kmetje povsod zavedali svojih pravic in dolžnostij, ne bi jim gospodovali nemški gospodje. A da se ne zavedajo, ni samo njihova krivda. Ta opomin pa ne velja samo za Štajersko. — V Poljčanah tudi snujejo podružnico kat. delavskega podpornega društva v Celju.

(Premovanje konj) s konjsko dirko bode dne 6. in 7. avgusta v Žalcu v proslavo 50letnega vladanja presvetlega cesarja. Razdelili bodo nad 4000 kron, veliko srebrnih svetinj in častnih priznanj.

(Ogenj.) Dne 24. t. m. po noči je gorelo pri Ernestu Sušniku pri Sv. Marku v trboveljski župniji. Mej drugim je zgorelo 11 glav živine. Škode je do 6000 gld. Pravijo, da je hlapec navlaš začagal.

(Duhovniške spremembe) v lavantinski škofiji: Č. g. Emeran Šlander, administrator admontskih posestev v Gor. Radgoni, je imenovan duhovnim svetovalcem. — Č. g. J. Kitak pride za provizorja v Št. Martin za Dreto, R. Vaclavik k Sv. Jederti in J. Rožman v Loko; č. g. M. Kokovič iz Konjic k Novicerkvi.

(Hrvatski katehetje) vabijo na VI. sestanek, ki bode dne 22., 23. in 24. avgusta v Djakovu. Kdor se hoče udeležiti tega shoda ter dobiti stanovanje in voz iz Vrhpolja v Djakovo, naj se obrne na g. dr. Jak. Pliverić-a, duhovnika v djakovskem semenišču.

(Rudečarske nauke) prodaje neko človeče v znani splavarski gostilni »Pri Rezecu« pod Celjem. Svojim poslušalcem tudi deli razne rudečarske liste in spise, katere splavarji nosijo domov med pošteno gorenjesavinjsko dolino za »odpustke«. Slovenski splavarji naj bi rudečkarju pokazali hrbet.

(Visoka starost.) V Melencih je dne 5. t. m. umrl neki Živan Petrovič, star 105 let. Mož je v mladosti v deliriju storil velik zločin ter bil 11 let v težki ječi. Hranil se je največ z zelišči ter ni pil alkoholnih pijač.

(Dražba hrastov.) Minulo soboto je bila v Turpolju javna dražba 9225 hrastovih debel, cenjenjih na 227.923 gld. Tvrška Leopold Kern v Budimpešti je ponudila 250.000 gld., a neka francoska družba, kakor poroča »Pester Lloyd« pa, 1.160.000 gld. Ta ponudba je iznenadila vse lesne trgovce.

(100.000 kron in trikrat 25.000 kron) so glavni dobitki velike jubilejne razstavne loterije, ki se izplačajo v gotovini z odbitkom le 20 odstotkov. Opozarjamo svoje č. bralce na to, da se vrši prihodnje žrebanje nepreklicno dne 6. avgusta 1898.

Društva.

(Citalnica Vič-Glince) priredi v nedeljo 31. t. m. veselico na vrtu gostilne Robežnik (pri Žabarju) na Viču. Vspored obsega pevske točke, katere proizvaja društveni pevski zbor, deklamacija, poučen govor, svetovno pošto itd. Začetek ob 1/5. uri popoldne. Vstopnina prosta. — Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. K mnogobrojni udeležbi vabi tem potom najljubše čitalniški odbor.

(Moška podružnica sv. Cirila in Metoda v Kranju) ima svoj občni zbor v soboto, dne 30. t. m. ob polu 9. uri zvečer v čitalniških prostorih.

Telefonična in brzojavna poročila.

Gradeo, 29. julija. Odbor nemško-avstrijskega pol. društva, na čelu mu dr. V. Neumeyer, je povodom prihodnjih občinskih volitev izdal jako oster oklic proti nacionalcem in prejšnjemu obč. zastopu. Mej drugim pravijo: Stopimo v boj z geslom: Vedno za Avstrijo in domovino.

Beljak, 29. julija. V Zilski dolini je strela udarila v neko poslopje v vasi Gorice: zgorelo je 44 hiš.

Petrograd, 29. julija. Rumunski kralj je dospel sem včeraj dopoldne. Vsprejel ga je car z velikim knezom Mihaelom Nikolajevičem in mnogimi drugimi dostojanstveniki. Kralja Karola je car imenoval imejiteljem 18. pešpolka.

Berolin, 29. julija. Bismarcku je zopet odleglo, oteklina je splahnila.

Pariz, 29. julija. Literata Zolo so črtali iz imenika članov častne legije. Vsled tega je prostovoljno izstopil iz častne legije dramatik Barbier.

London, 29. julija. Iz Hongkonga se poroča: Vodja vstajev v Kwangsi je proglasil novo dinastijo. V posebni proklamaciji se naglašja, da je velika dinastija vsled silovitostij mandarinov popolno onemogla in da so kitajsko zemljo zasedli ptujci.

Vojska mej Spanijo in Ameriko.

V Madridu kakor v Washingtonu se resno pripravljajo na mirovno pogajanje, katero pospe-

šujejo nekatere evropske velesile, akoravno se to oficijelno še nikjer ne priznava. Že dejstvo namreč, da se je Sagastova vlada poslužila francoskega poslanika v Washingtonu pri svojem prvem koraku, svedoči, da vpliva pri tem tudi Francija, ki pa najbrže tudi ni osamljena. Mac Kinley hoče neki zelo velikodušno postopati s Španijo; kar nič ne mara slišati o kaki vojni odškodnini, marveč zadovoljil se bo le (!) z otokoma Kuba in Portoriko in nekaterimi prostimi lukami v glavnih mestih filipinskih in kanarskih otokov. Seveda Kube ne mara priklopiti Zjedinjenim državam, ampak proglasiti jo hoče za samostojno republiko ter jo prevzeti pod svoje varstvo. Spojil bi jo z ameriško zemljo le tedaj, ko bi, no, ko bi to Kubanci sami želeli in zahtevali.

Na otoku Portoriko se Amerikanom dosedaj ne godi posebno slabo. Španci jim nič kaj ne ovirajo prodiranja proti notranjem. Le maloštevilno ameriško predstražo je napadlo nekaj sto Špancev ter jo po živahnem boju pri Jauco potisnilo nazaj.

Slabeje se je godilo ameriški četi, ki se je skušala izkrcati v zalivu Banes na severno-vzhodnem oglu otoka Kube. Mesto vstajev, ki bi bili morali pospešiti izkrcanje ameriških vojakov, a so se v zadnjem trenutku premislili, je prišlo kakih 1000 španskih konjenikov, ki so sovražnika potisnili nazaj na ladije.

Madrid, 29. julija. Včeraj je vlada dovolila objavo, da so se pričela mirovna pogajanja z Američani. Ta vest je v srednjih krogih prebivalstva vzbudila zadovoljstvo. Karlisti so glede nadaljnjega postopanja nejedini. Glavnega agitatorja so zaprli in izročili vojnemu sodišču.

Madrid, 29. julija. Kakor se čuje, se vlada ne upira mnogo ameriškim zahtevam, Tudi Portoriko utegne vlada odstopiti, ker Španija tega otoka itak ne more obdržati. Govori se tudi, da je sveti oče častital kraljici povodom mirovnih pogajanj.

Madrid, 29. julija. Brodovje admirala Camare je priplulo v Kadiks.

London, 29. julija. Reutherjev urad poroča iz Washingtona: Premirje mej Spanijo in Zjedinjenimi državami sklene se le tedaj, ako dobi Mac Kinley zadostno zagotovilo, da se takoj prično mirovna pogajanja. Nadalje mora Španija izjaviti, da se pokori načelnim določbam ameriške vlade. V Washingtonu prevladuje mnenje, da se Španci ne bodo hoteli udati ameriškim zahtevam in se bo toraj nadaljevala vojska, dokler Ame-

rikani popolno ne obkolijo mesta San Juan na Portoriko, kar bo trajalo še kakih 14 dnij.

Newyork, 29. julija. Iz St. Thomasa se poroča, da zbero Španci vse svoje moči pri mestu San Juan, da ložje odbijejo napad.

Jokohama, 29. julija. Japonsko časopisje piše o filipinskem vprašanju in izraža željo, da se Filipini priklopijo Ameriki. Japanci bi tudi ne ugovarjali, ako bi prišli ti otoki pod angleško oblast, da se jih le ne polasti Nemčija.

Umrli so:

V hiralnici:

27. julija. Helena Žagar, usmiljenka, 24 let, jetika.

V bolnišnici:

25. julija. Terezija Mlakar, kočarica, 46 let, spridenje jeter. — Franc Gradišar, gostač, 63 let, pneumonia crouposa. — Jožef Ahlin, gostač, 65 let, jetika.

Tuji.

27. julija.

Pri **Stonu**: Victor iz Heilbrona. — Pivčević iz Spljeta. — Wasser iz Sinja. — Gnidovec iz Vipave. — Fleischer iz Trsta. — Goldschmid iz Prage. — Vrhovšek iz Svibnega. — Zakrajšek iz Vavtvasi. — Joas iz Solnograda. — Bubak iz Trsta. — Pivčević in Dubrovnik. — Weinl, Mandl, Hočvar, Flesch z Dunaja. — Belec iz Idrije. — Pregelj iz Zadra. — Stemberger iz Podgrada. — Elsnic iz Prage. — Friedl iz Gradca. — Gossner iz Tržiča.

Pri **Maliču**: Müller iz Wrietzen-a ob D. — Snsič iz Celja. — Hunydy iz Budimpešte. — Skrabl iz Dun. Novega Mesta. — Machasehek iz Opave. — Zelič iz Trsta. — Bayer, Fibinger, Sonenfeld z Dunaja. — Wutschick iz Maribora.

Pri **Lloyd**: Trebiž, Strukelj iz Cerknega. — Tomšič iz Trebnjega. — Lego iz Prage. — Hulders iz Pulja. — Huber iz Gradca. — Berger z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Beniger iz Gorice. — Kobler iz Gradca. — Windisch s Tirolskega.

Pri **Jutnem kolodvoru**: Simon iz Gradca. — Doblida, Frantsche iz Trsta.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
28	9 zvečer	732,2	20,3	sl. jvzn.	nevihta	
29	7. zjutraj	732,2	16,2	sl. sever	oblačno	34,8
	2. popol.	731,7	19,5	"	"	

Srednja včerašnja temperatura 20,1°, za 0,2° nad normalom.

Viktorija-samopisnica.

Od 1. avgusta zaloga tudi na Dunaji.

Ta samopisni stroj ima le 14 tipk in piše 3-4krat uniši ko pero.

Cena le 175 gld.

Za Ljubljano in okolico iščem spretnih zastopnikov za svojo brzo Viktorija-samopisnico. Ponudbe naravnost na „tovarno samopisnih strojev“ v Fuld, Nemško. 498 3-2

Prodá se ali zamenja z vilo ali manjšim posestvom na Gorenjskem

gostilna s prenočišči

v Lescah na Gorenjskem poleg glavne ceste proti Bledu. Ista je izvrstno obiskovana, ima novo urejene lepe opravljene sobe za tujce, oziroma letovičarje, lepo prostorno za-se stoječo dvorano krasen, velik, senčnat vrt, dobro vpeljan sijakarski obrt, gospodarska poslopja in travnike.

Naslov poizvê se pri upravnistvu »Slovenca«. 517 2

Le 50 kr. za 3 žrebanja.

Predzadnji teden!

315 1

Glavni dobitek

889 7

1krat 100.000 kron in 3krat 25.000 kron
v denarjih po odbitku 20%.

Jubilejne razstavne srečke
à 50 kr.

Žrebanje: 6. avgusta 1898.

Žrebanje: 15. septembra 1898.

Žrebanje: 22. oktobra 1898.

priporoča J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 29. julija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 80 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 65 "
Avstrijska zlata renta 4%	121 " 65 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 20 "
Ogerska zlata renta 4%	120 " 80 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	98 " 95 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	903 " — "
Kreditne delnice, 180 gld.	359 " 80 "
London vista	120 " — "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 80 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 53 1/2 "
Italijanski bankovci	44 " 25 "
C. kr. cekini	5 " 63 "

Dne 28. julija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	164 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	161 " 40 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	192 " 50 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 50 "
Tisne srečke 4%, 100 gld.	139 " — "
Dunavske vravnarne srečke 5%	128 " 75 "
Dunavsko vravnarno posojilo l. 1878	109 " 60 "
Posojilo goriš! ega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 50 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 50 "
Priporitetne obveznice državne železnice	223 " — "
" južne železnice 3%	180 " 50 "
" južne železnice 5%	127 " — "
" dolajnskih železnice 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	203 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 " 80 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	81 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " 50 "
Waldsteinske srečke, 20 gld.	58 " — "
Ljubljanske srečke	23 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3415 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	448 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	76 " 10 "
Splošna avstrijska stavbinska družba	111 " — "
Montanska družba avstr. plan.	164 " 25 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	171 " 50 "
Papirnih rubljev 100	126 " 87 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.